

Predicatie
uitgesproken door **ds. J.J. Roodsant**,
op 16 – 9 – 2004
te Lekkerkerk

Zingen : Psalm 25 : 3

Lezen : Psalm 97

Gebod

Zingen : Psalm 42 : 3, 5

Geliefden, met de hulp des Heeren, en onder inwachting van de Heilige Geest, willen we uw aandacht bepalen bij Psalm 97, en wel bij het 2^e vers uit Psalm 97 en daarvan het tweede gedeelte, waar we Gods Woord en onze tekst als volgt lezen:

“GERECHTIGHEID EN GERICHT ZIJN DE VASTIGHEID ZIJNS TROONS.”

En als aandachtspunten noem ik u:

1. Het recht Gods werkt verschrikking buiten Christus
2. Het recht Gods werkt uitdrijving tot Christus
3. Het recht Gods werkt verheuging in Christus, en
4. Het recht Gods werkt heiligheid uit Christus

Geliefden, in Gods heilig en onfeilbaar Woord vinden we vele malen beschreven dat de Heere de deugd van Zijn gerechtigheid zeer bemint; en dat deze deugd samen met de deugd van Gods heiligheid op de eerste plaats staat. Ja, de deugden van Gods barmhartigheid, Gods genade en Gods ontferming kunnen pas in een mensenleven bewezen worden wanneer de deugden van Gods gerechtigheid en Gods heiligheid in een mensenleven zijn verheerlijkt.

Immers, zo staat er in onze tekst: “gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Zijns troons.” Wanneer u of jij dus in waarheid met het werk Gods vandoen krijgt, en wanneer de Heilige Geest in waarheid uw leven binnenkomt – en wat hoop ik toch dat dit bij u gebeuren mag of gebeurd is – dan krijgt u met Gods gerechtigheid te maken, dan krijgt u met Gods gericht vandoen, want “gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Zijns troons.” Ach, en nu weet ik natuurlijk best, dat wij mensen van nature vijanden zijn van Gods gerechtigheid en van Gods gericht, en dat de godsdienstige mens en het godsdienstige vlees briesen en brullen tegen Gods gerechtigheid en tegen Gods gericht. “O, dát dwingende spreken over Gods gerechtigheid”, zo zegt men heden ten dage, “dat is uit de tijd, en dát beweren dat de ervaring gekend moet worden van het komen in Gods gericht, dat doet niet meer mee, want daar schrik je mensen mee af, daar jaag je hen de kerk mee uit, daar krijgen ze de stuipen van op het lijf. En de enkele leraar die daar nog mee aan komt zetten, die moet je niet meer vragen te komen preken.” Maar geliefden, of het nu aangenaam voor ons mensen is of niet, onze tekst zegt het: “gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Zijns troons.” En wat lees ik in Jesaja 1 : 27?: “Sion zal door recht verlost verlost worden, en haar wederkerenden door gerechtigheid”! O geliefden, ik moet u eerlijk behandelen, nietwaar?: buiten Gods gerechtigheid en buiten Gods gericht is er voor u, voor jou en voor mij geen waarachtige redding en verlossing van de eeuwige smarten in de nimmer dovende vlammen van de hel mogelijk; buiten Gods gerechtigheid en buiten Gods gericht is de weg tot de eeuwige zaligheid in de verheerlijking van Gods Naam afgesloten. O geliefden, wanneer wij nog nooit met het verdoemende en het wraakoefenende recht Gods te maken hebben gekregen – hoort u goed – dan hebben we nog nooit één stap gezet op de weg ter zaligheid, en dan gaan we nog voor eigen rekening over de aarde, wát we onszelf ook wijsmaken. Wanneer we nog nooit in het gericht Gods zijn gebracht, niet zelden liggende voor de poorten van de hel, om uit te roepen: “Verloren, verloren, voor eeuwig verloren!”; en wanneer we het recht Gods nog nooit moesten toevallen, billijken en omhelzen, om geen andere weg meer voor ons te zien dan de weg naar de nimmer dovende vlammen van de hel, dan missen we alles om hoop te hebben op ons behoud; dan is onze hoop niets anders dan een huis der spinnenkop, dat weggevaagd zal worden door de rechtvaardige hand Gods. Weet u, er zijn er niet weinigen, en ik ontmoet ze regelmatig, die verwachting hebben voor het hemelleven na de dood, en die werkelijk het idee hebben eeuwig de Heere groot te maken, omdat ze eens verschrikt zijn geweest door de donder van de wet, omdat ze eens op hun ziekbed geroepen hebben tot de Heere om hulp en om uitkomst, omdat de Heere hen eens is komen vertroosten met een lieflijke tekst, omdat ze eens een versje te binnen geschoten is en omdat ze eens goed gesteld waren onder de bediening van Gods

Woord; o, met ontroering der ziel hebben ze daar eens gezeten. Maar geliefden, laat u niets wijsmaken, want dezulken hebben nog nooit met Gods gerechtigheid kennis gemaakt, dezulken zijn nog nooit in waarheid in het gericht Gods gebracht en nog nooit veroordeeld geworden door het verdoemende en het wraakoefenende recht Gods; en nog nooit kwamen ze op dat plekje te liggen waar een mens het recht Gods verheerlijken wil, zelfs al zou hij daarvoor moeten nederdalen in de hel; en nog nooit moesten ze omkomen met zichzelf, en zó aan de zijde Gods vallen, dat ze alleen maar konden zeggen: “Heere, Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig.” En dan kan zo’n mens wel op de rouwkaart laten afdrukken “in de hope des eeuwigen levens” ontslapen te zijn, maar dan zal die mens erachter komen dat de deur der hoop gesloten is in het dal van Achor, en dat er uit de mond van de Rechter van hemel en aarde niets anders vernomen wordt dan: “Gaaf weg van Mij, gij vervloekte, in het eeuwige vuur, hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is”, om daarna eeuwige smarten te lijden in de hel. O geliefden, laat het toch eens nakijken van de Heere; ja, vraagt uzelf toch eens af hoe het met u gesteld is, want “gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Zijns troons”, zo zegt onze tekst.” En als ge nog nooit met Gods gerechtigheid vandoen hebt gekregen en nog nooit in het gericht Gods bent gebracht, o dan moet ge er maar niet op rekenen de Heere eeuwig groot te maken in de hemelse heerlijkheid.

Weet u, de dichter van onze tekstpsalm heeft deze zaken bevindelijk leren kennen door het werk van de Heilige Geest. Hij heeft die niet zelf bedacht, hij heeft die, met eerbied gesproken, niet zelf verzonnen, maar hij heeft die zaken bevindelijk ervaren, omdat de Heere hem kwam te brengen op de weg van gerechtigheid en van gericht. En al weten we dan niet hoe de naam van die dichter is - alhoewel de 70 vertalers van de Septuaginta vertellen dat het vermoedelijk David is -; al kunnen we dan niet vertellen of de psalmist jong of oud, rijk of arm, gehuwd of ongehuwd was; wat we wél van hem weten is dat hij een kind van God was, en dat hij een witte keursteen van de Heere heeft ontvangen, en dat op die witte keursteen een nieuwen naam geschreven heeft gestaan welken niemand kent, dan die hem ontvangt. En weet u wat we ook van hem weten? Dat hij een profeet is, en dat het de Heere behaagd heeft om Zijn woord door middel van zijn dienst te doen opklinken en neerschrijven. Wel geliefden, maar dan weten we toch genoeg? Dan is Zijn Woord, door de inspiratie van de Heilige Geest, toch het onfeilbare Woord des Heeren, dat blijft tot in eeuwigheid! En dan komt deze knecht des Heeren ons, met ons eerste aandachtspunt te bepalen bij **het recht Gods werkt verschrikking buiten Christus**. Want moet u eens lezen wat er in het 1^e vers van onze tekstpsalm staat; daar staat: “De HEERE regeert.” En wat betekent dat, geliefden? Dat betekent dat de Heere in Zijn regeren, Zijn gerechtigheid en Zijn gericht komt uit te werken;

dat betekent dat de Heere in Zijn regeren van volkeren, talen, natiën en kerken Zijn gerechtigheid en Zijn gericht komt door te zetten; dat betekent dat de Heere in Zijn regeren, ook in het persoonlijke leven van een mens, Zijn gerechtigheid en Zijn gericht komt uit te werken. En dat is verschrikkelijk voor een mens buiten Christus. Want weet u, o met uw verstand weet u het natuurlijk, maar bevindelijk...., weet u, buiten Christus is de Heere een vertoornd Rechter voor een mens; buiten Christus is de Heere een verterend Vuur en een eeuwige Gloed bij Wie niemand wonen kan; buiten Christus is God slechts gramschap en grimmigheid, en doet Hij een mens alleen maar Zijn vloekspraken horen; buiten Christus is het voor een mens, voor u, voor jou, voor jullie, jonge mensen, en voor mij, eeuwig kwijt, verlóren, werkelijk verloren. Nu hebben we dat natuurlijk met ons verstand geleerd, maar wat zie ik vele mensen die het nooit ingeleefd hebben; want als je met hen praat, dan zeggen ze, zonder één traan: “Ik weet het, voor mij is het verloren.” Maar dan weet je toch niet wat je zegt? Want als je beseft wat dat betekent, dan kun je dat nooit zo zeggen, geliefden. Verlóren...., verloren: dat betekent dat je zult komen op de plek waar de rook van je pijniging eeuwig zal opstijgen; dat betekent dat je dáár zult zijn, waar je eeuwig dorst zult lijden en waar je de Heere nooit meer verheerlijken zult. Verloren, begrijpt u het, geliefden? Gods gerechtigheid, Gods gericht, o daar kun je buiten Christus alleen maar voor sidderen. En nu is dit het grote, dat onze psalmist in de tekstpsalm op dit punt niet blijft hangen, want hij gaat ons kostelijk duidelijk maken hoe nu een verloren, verdorven en verdoemd Adamskind, over wie de Heere als een vertoornd Rechter regeert, wederomgeboren kan worden tot kind des Heeren, over wie de Heere als een goedertieren Vader gaat regeren.

En dát gaat de psalmist verklaren door de beschrijving van de tekenen van het rijk der natuur. O, dan lees ik daar in het 2^e vers van onze tekstpsalm: “Rondom Hem zijn wolken en donkerheid.” Och geliefden, dan verkondigt de psalmist dat rondom de Heere wolken en donkerheid zijn; en dat betekent dat een mens van nature geen greintje Godskennis heeft. Want een mens is in zonde ontvangen en in ongerechtigheid geboren, en die is het beeld Gods kwijtgeraakt door eigen schuld. Ja, toen hij dat beeld Gods nog had, toen wist hij wat het was om ware kennis, gerechtigheid en heiligheid te bezitten; toen kende hij de Heere in gerechtigheid en heiligheid. Maar dat is hij kwijtgeraakt! Die mens, u, jij en ik, heeft zich moed- en vrijwillig in een drievoudige dood gestort, een geestelijke dood, een tijdelijke dood en een eeuwige dood; hij is de duivel toegefallen, en heeft zich voorgenomen om de Heere nooit meer te dienen, nooit meer te eren en nooit meer groot te maken. O, die mens heeft een verduisterd verstand gekregen; hij draagt een stenen hart in zich om, hij is doof en blind voor de woorden en de werken Gods; en die mens is op weg naar de verschrikkelijke toekomst in

de hel. Naar Gods recht en gerechtigheid zal hij immers daar terechtkomen; verdiend geliefden, verdiend! O, als je daar een ogenblik over peinst, dan lopen de koude rillingen over je rug. Maar de meeste mensen hebben daar helemaal geen last van en ze hebben daar ook geen weet van. Ja, er zijn zóveel mensen die denken dat ze de Heere kennen; ze schrijven er zelfs dikke boeken over; ze menen dat ze de Heere kunnen volgen, dat ze Hem kunnen narekenen en doorgronden. Maar wolken en donkerheid zijn rondom de Heere, en de Heere bewoont een ontoegankelijk licht; er is geen mens die Hem ooit kan zien en leven. En weet u wie daar nu wel oog voor krijgen? Dat zijn degenen in wier ziel de Heere komt te werken door de Heilige Geest. Want als de Heilige Geest in een mensenkind aan het werk gaat en zijn zielsogen opengaan, dan gaat hij ontdekken dat er wolken en donkerheid rondom de Heere zijn; dan gaat hij zijn onkennis van de levende God gevoelen, dan gaat hij de verborgenheid van de Heere beleven, en dan gaat hij het in smart uitroepen: “Ik ben Gód kwijt, ik ben Gods beeld kwijt.” En nu komt de Heere hem te overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. O, dan gaat hij het beleven wat de woorden van onze tekst betekenen: “gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Zijns troons”, en dan komen er ook wolken en donkerheid rondom hem; maar dat zijn dan wolken en donkerheid van zonde, van schuld, van goddeloosheid, van onreinheid, van opstandigheid en van begeerlijkheid. O geliefden, dan krijgt zoen als het ware een moormanshuid, dan wordt hij almaar zwarter en zwarter voor God. En dan gaat hij ervaren dat er buiten Christus geen leven is en dat buiten Christus het recht Gods een verschrikking is; dan gaat hij ervaren buiten Christus niets anders te kunnen doen dan zondigen en schuld met schuld vermenigvuldigen. Dan wordt zo’n mens echter niet alleen een zondaar voor God, maar dan wordt hij één brok zonde voor God; en dan kan hij in het gericht van die rechtvaardige en heilige God niets anders verwachten dan dat hij veroordeeld wordt! En dan wordt hij het daarmee eens omdat het naar Gods récht is. Maar hebt u dat al beleefd? Bent u die weg al gegaan, geliefden?

Tegenwoordig beweren ze dat het allemaal zo licht en zo heerlijk wordt als de Heere in je leven komt, dan kun je hallelujah’s gaan zingen; dan komen de lofpsalmen als het ware vanzelf uit je hart. Maar als de Heilige Geest in waarheid in je hart gaat werken, en dat gun ik je, dan krijg je met Gods gerechtigheid en Gods gericht te maken; dan gaat Hij je ontkleden, ontgronden en afsnijden van alles wat je jezelf in je handen hebt geschoven en in je zakken hebt gestopt, en dan word je tot een ellendige en arme. Ja, dan ga je meemaken wat er in vers 3 van onze tekstpsalm staat, dat een vuur voor Gods aangezicht heengaat, en dat Zijn wederpartijen door Hem in brand gestoken worden; want Gods ogen zijn vuurvlammen en Gods troon is vol vuurvonken der gerechtigheid; en zo lezen we in Jesaja 66: 15 en 16: “De

HEERE zal met Zijn vuur en met Zijn zwaard komen; Hij zal Zijn toorn met grimmigheid hiertoe wenden, en Zijn schelding met vuurvlammen; en dan zal Hij in het recht treden, om zo'n mensenkind in het effen recht des Heeren te leiden. Maar hebt u dat dan al beleefd, geliefden? Werd u al op die weg geleid? Hebt u uw gruwelijke verdorvenheid al leren kennen? Bent u al een stank in uw eigen neusgaten geworden, om te beseffen dat óók te zijn in Góds neusgaten? En kreeg u uw schuld al in een weg van recht en gerechtigheid op de schouders gelegd, vergezelschap van de eis: "Betaal Mij wat gij schuldig zijt"? En kent u dat plekje op de grond al om te smeken tot God om genade? O geliefden, dat moet gekend worden. En maakt uzelf niet wijs wat zovelen in onze tijd doen, die zeggen: "Ach, dat maken maar enkele mensen mee; dat is van vroeger, leest maar die boeken waar de bekeringsgeschiedenissen van het oude volk in staan; maar in onze tijd gaat dat anders. O geliefden, vergist u niet, want het staat in Gods Woord: "gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Zijns troons." En de Heere gaat Zijn wederpartijen rondom aan brand steken. Nu zijn wij geneigd om bij die wederpartijen altijd naar buiten te kijken, naar de wereld te kijken, want daar wonen de wederpartijders des Heeren; maar als er door de Heilige Geest waar werk in je ziel wordt verricht, dan krijg je de vinger op het eigen hart gericht en dan wordt het: "Gíj zijt die man, gíj zijt die vrouw." O, dan word je zélf tot zo'n wederpartijder van de Heere, dan word je zelf tot zo'n vijand van de Heere, want dan ga je beleven een vijand te zijn van vrije, soevereine genade; dan ga je ervaren te briesen en te brullen tegen de weg der bekering welke de Heere met Zijn ware volk komt te houden. Wij mensen, opkomend uit het werkverbond, willen immers altijd wat meebrengen en neerleggen voor de Heere en laten opschrijven bij de Heere tot onze zaligheid, maar dat slaat Hij uit handen, want "gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Zijns troons." We zeggen misschien wel dat we bekeerd zouden willen worden, maar als de Heere een mens in waarheid gaat bekeren, dan roept hij niet zelden uit: "Heere, maar niet over deze weg"; want Hij brengt zo'n mens op de diepe, afgaande weg van Psalm 130, om uit de diepten der ellenden tot God te leren roepen. En ik zal u zeggen, vanuit de eigen bevinding natuurlijk: dan raakt een mens alles kwijt; dan raakt een mens zijn man of zijn vrouw kwijt, zijn kinderen, zijn vrienden, zijn familie, zijn kennissen; dan raakt hij zijn geld en niet zelden zijn baan kwijt. Maar weet u wat hij ook kwijtraakt? Hij raakt zijn godsdienst, zijn vroomheid en zijn ernstigheid kwijt als grondjes voor de eeuwigheid; en het enige dat hij overhoudt, is zonde en schuld; alsmede het besef een vijand des Heeren te zijn, een wederpartijder van de levende God. O geliefden, dan gaat hij zien dat het kwijt is voor hem, want "gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Zijns troons." En vanwege de minste zonde gaat een mens al verloren, laat staan als je zo'n volkomen goddeloze en zondaar bent.

O, zo'n mens kan alleen nog maar sidderen van verschrikking voor het rechtvaardige, verdoemende en wraakoefenende recht Gods. Maar mag ik eens vragen: "Wanneer bent ú in waarheid een wederpartijder des Heeren geworden? Wanneer bent u bevindelijk een vijand van de Heere geworden?" Ach, iemand schreef mij eens een brief, waarin hij zei: "Dominee, ik zou zo graag een vriend van de Heere willen worden." Maar op de ware weg der wedergeboorte komt een mens erachter dat hij een vijand van de Heere is. Geliefden, wat hoop ik toch, o wat gun ik u toch met alle liefde van mijn hart, dat de Heere u door dat overtuigende en ontdekkende werk gaat laten zien wie u bent, en dat u in de beleving een vijand des Heeren wordt.

En dan moet u verder luisteren, want dan staat er zo in onze tekst dat de Heere die vijanden van Hem rondom aan brand gaat steken. Rondom aan brand; dat is wat: aan de voorkant, de achterkant en de zijkanten aan brand; rondom aan brand. Weet u, als er in een zaal waar veel mensen zijn, brand uitbreekt, en er breekt brand uit aan de ene kant, dan vlucht iedereen naar de andere kant, en dan kan men nog ontkomen, nietwaar? Maar als er nu rondom brand uitbreekt, dan kun je nergens meer heen. En dat is het nu wat de Heere gaat doen met de ware keurlingen Gods op de weg der overtuiging, ontdekking en ontgroning; die steekt Hij rondom aan brand en dan kunnen ze nergens heen. Want als een mens kan, vlucht hij weg en dan probeert hij het leven in eigen hand te houden; maar als het ware werk des Heeren in een mensenleven geschiedt, dan wordt hij rondom aan brand gestoken worden, en dan wordt Psalm 142 : 4 zo waar: "Ik Wou vluchten, maar kon nergens heen, zodat mijn dood voorhanden scheen, en alle hoop mij gans ontviel, daar niemand zorgde voor mijn ziel."

Weet u, er zijn mensen die hebben wel eens wat meegemaakt; ze zijn wel eens besprongen door de angsten van de hel, en ze zijn door de gerechtigheid des Heeren gedéeltelijk aan brand gestoken; maar ze konden nog weggkomen van de verschrikkelijke plaats des oordeels; ze konden uit het gericht Gods wegvluchten en ontkomen aan de totale ondergang. Maar daarna hoor je ze vertellen dat ze wat hebben meegemaakt, dat er wat in hun leven is gebeurd, en ze zetten zich daarmee bij Gods volk. O, ik moet het u zeggen, er zijn zovelen die zichzelf als een veranderd mens beschouwen, en ze zetten zich daarmee bij Gods volk. En er zijn er zoveel die met hun omkering, hun bijkering en hun toekering denken de eeuwige zaligheid aan te doen. Maar hoort u, ze zijn nog nooit rondom aan brand gestoken, ze zijn nog nooit werkelijk – naar Gods recht en gerechtigheid – verlóren gegaan, onder en door het recht Gods; en dus hebben ze ook nog nooit in waarheid die lieve Zaligmaker, de Heere Jezus, geschonken gekregen van achter het recht. En daarom bedriegen ze zichzelf als ze zich bij Gods volk rekenen. O, dan zullen ze hun ogen opslaan in de pijniging, om eeuwig Gods recht

en gerechtigheid te verheerlijken in hun eigen verdoemenis. O geliefden, vraagt uzelf toch eens af hoe het met u gesteld is!

En dan lees ik in vers 4 van onze tekstpsalm hoe de Heere verder werkt in het leven van die keurlingen Gods, want dan gaat onze tekstpsalm spreken over de bliksemen Gods die de wereld verlichten en de aarde doen beven. Merkt u het, dan krijgt die mens te maken met de bliksemen Gods. En u weet het, een bliksem in de nacht kan een gedeelte van de wereld haarscherp verlichten en alles aan het licht brengen. En als de bliksemen des Heeren in waarheid in je leven komen, jonge mensen, vaders en moeders, opa's en oma's, mannen en vrouwen, dan komt alles aan het licht. O, dan begint de Heere bij de grote, brute zonden, maar Hij werkt steeds nauwer en nauwer, en dan komen de boezemzonden en de verborgen zonden, de aan de hand gehouden zonden, boven tafel en aan het licht door de bliksemen Gods. Dan kan er niets verborgen blijven, want tot in de vroege jeugd toe brengt de Heere de zonden aan het licht. En als die bliksemflitsen komen, o dan komt er ook de donder des Heeren achteraan, zo lezen we in onze tekstpsalm; en dan schudt die mens als het ware op zijn voeten, dan wordt die mens door het recht Gods, de gerechtigheid en het gericht Gods aangegrepen, en dan gaat hij beleven dat het verdiend zou zijn als de Heere de aarde onder zijn voeten zou openen, zoals bij een Korach, Dathan en Abiram, om hem daarin te storten. Maar hebt u dat wel eens meegemaakt, geliefden? Toe, weest eens eerlijk; kent u het, dat de Heere zó met Zijn gerechtigheid naar u toekwam dat u gevoelde bij elke stap weg te zinken, verdiend weg te zinken in de poel van vuur en sulfer? En dan begrijpen we denk ik wel dat die bliksemstralen betekenen dat Gods Woord door Zijn Geest een mens komt te doorboren. Och geliefden, de Heere werkt altijd door Zijn Woord en door Zijn Geest, en als daar in betoning des geestes en der kracht verkondigd wordt: God is een verterend Vuur en een eeuwige Gloed bij Wie niemand wonen kan, dan krimpt zoenen in elkaar, omdat die bliksemstraal hem heeft geraakt. En wanneer bij de Heere vandaan klinkt: "Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen", dan is daar opnieuw zo'n bliksemstraal, en dan moet zoenen gaan zien, naar Gods gerechtigheid, walgelijk, verdorven, melaats te zijn, van de voetzool af tot de hoofdschedel toe. En wanneer het daar opnieuw klinkt: "De ziel die zondigt, die zal sterven", o dan weet zoenen: het is kwijt, het is eeuwig kwijt! En dan zegt iemand misschien tot zo'n tobberd: "Lees dan toch eens in de Bijbel." O geliefden, dezulken vinden in de Bijbel alleen maar de vloekspraken Gods; ja, dan wordt het vonnis Gods keer op keer over hen geveld. En dan trillen ze op hun benen, dan zitten ze wenende in een hoekje; dan roepen ze in stilte alleen maar tot God: "O God, zijt mij zondaar genadig." Moet u maar eens kijken naar de man over wie de Heere Jezus vertelt, die daar achter in de tempel staat, u

kent hem wel, de tollenaar. O, die man durft zijn ogen niet op te heffen, want hij ziet alleen maar wolken en donkerheid; en die man slaat zichzelf op zijn borst vanwege zondebesef en schuldbesef en de beleving van zijn goddeloosheid, verdorvenheid, verdoemdheid en helwaardigheid. Die man heeft zichzelf leren kennen in het licht van Gods gerechtigheid, en hij weet het: in Gods gericht kan ik niet bestaan. Die man kan alleen nog maar verloren gaan, en daarom kan hij ook alleen nog maar uitroepen: “O God, zijt mij zondaar genadig.” Die man is echt door de Heere klein gemaakt. En als je die man eerlijk gaat behandelen, en hem daardoor in de verdoemenis slaat, dan ben je altijd de tweede, want dat heeft hij zichzelf allang gedaan.

O weet u, tegenwoordig kom je mensen tegen, die beschouwen zich zélf als kleintjes in de genade, dat hebben ze zichzelf gemaakt, namelijk, door hun gevoeligheden, hun ontroeringen en hun belevenissen. Ze zijn, zo zeggen ze, uit de wereld weggetrokken; ze hebben een omzetting leren kennen, ze zijn veranderde mensen geworden. Maar als je die zelf gemaakte kleintjes gevoelig aanraakt door ze bij de helwaardigen en de doemwaardigen te zetten, o dan briesen ze daartegen, dan worden ze tot vijanden voor je. Hoe is het dan met ú? Hebt u al in waarheid iets leren kennen van die bliksemen Gods en van die donder des Heeren? O, weet u wat het is in de stilte op uw knieën, onder tranen, te kermen, om genade bij de Heere vandaan? Hebt u al beleefd, dat het recht Gods verschrikking werkt buiten Christus?

Dan willen we nu eerst met elkaar gaan zingen uit Psalm 142 : 4 en 7

‘k Wou vluchten, maar kon nergens heen,
Zodat mijn dood voorhanden scheen,
En alle hoop mij gans ontviel,
Daar niemand zorgde voor mijn ziel.

Voer mij uit mijn gevangenis,
Tot roem Uws Naams, die heerlijk is;
Dat mij ’t rechtvaardig volk omring’,
En vrolijk van Uw weldaân zing’.

Maar geliefden, op die voortgaande weg der ontdekking, overtuiging, ontgronding en afsnijding komt er een moment waarop de Heere de zielsogen van zoeen gaat openen buiten zichzelf, en gaat richten op die lieve Zaligmaker. O, dan gaan ze Hem zien in Zijn

dierbaarheid, in Zijn beminnelijkheid, in Zijn aanbiddelijkheid, in Zijn noodzakelijkheid en in Zijn gepastheid; dan gaan ze Hem zien in Zijn Borggerechtigheid en in Zijn bloedgerechtigheid. En dan krijgen ze Hem aangewezen als het enige middel waardoor zij in dat gericht Gods staande kunnen blijven en waardoor zij aan de gerechtigheid Gods en de heiligheid Gods kunnen voldoen. Want Híj, o Híj, die lieve, lieve Heere Jezus, Híj heeft de zonde van Gods volk verzoend, Hij heeft de schuld van Gods keurlingen betaald, Hij heeft voor dat volk aan het recht Gods genoegdoening geschonken en Hij heeft de weg naar het Vaderharte Gods geopend. Begrijpt u, waarom ons tweede aandachtspunt spreekt over **het recht Gods werkt uitdrijving tot Christus**? O geliefden, wanneer van een mens naar Gods recht niets anders overblijft dan een doemeling en een helleling, en zoenen dan die lieve Heiland geopenbaard en verklaard krijgt, o dan wordt zoenen uitgedreven tot Christus; dan gaat zoenen verlangen en hunkeren om die lieve, lieve Heiland geschonken te krijgen van achter het recht; ja, zoals het hijgend hert, der jacht ontkomen, schreeuwt naar de frisse waterstromen, zó schreeuwt zoenen om het Water des levens, die Heiland en Zaligmaker; zo hunkert zoenen naar de opening van de Bron van dat Water des levens. En weet u, dan krijgen dezulken in het 5^e vers van onze tekstpsalm te horen wat ze nu mogen gaan beleven als ze die lieve Heiland en Zaligmaker geschonken krijgen; want dan gaat onze tekstpsalm vertellen dat “de bergen smelten als was voor het aanschijn des HEEREN”. O, door Christus, door Hem, uit Hem en in Hem, smelten de bergen als was voor Gods aangezicht. En dan begrijpt u natuurlijk al, dat dit niet gaat over natuurlijke bergen, bergen in de natuur, want die kunnen niet smelten. De Heere zegt wel in Zijn Woord dat je bergen kunt verzetten, zelfs tot in het hart van de zee, maar ze kunnen niet smelten. O, dan gaat het hier om bergen van zonde, van schuld, van vleselijke begeerten, van zondelusten, van vijandschap tegen de Heere en van zelfbedoeling. Die bergen zullen smelten als Christus in waarheid wordt ontvangen van Israels God. O geliefden, die bergen smelten als Christus omhélsd mag worden, als men ín Hem ingelijfd wordt, als men alles in Hem opgelost krijgt, en een mens mag schuilen achter Zijn dierbaar bloed; ja, als een mens zichzelf mag kwijtraken in Hem, dan smelten de bergen. En dan mag hij ervaren dat hij bekleed wordt met de heilsklederen Christi, en dus met het kleed van Christus’ gerechtigheid, heiligheid en heerlijkheid, om voor God rechtvaardig, heilig en heerlijk te zijn. O, begrijpt u, dat ze als ze dit mogen zien, gaan húnkeren naar Christus en gaan uitroepen met hun hele hart: “Geef mij Jezus, of ik sterf, want buiten Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf.” O geliefden, kent u die roep? Kent u dat verlangen? Bent u zo, door het recht Gods, uitgedreven tot Christus? En kunt u zich niets kostelijkers voorstellen dan in Zijn armen te mogen liggen en de kussen Zijns monds te gevoelen?

En dan mogen dezulken iets wonderlijks gaan meemaken, want dan staat er in vers 7 van onze tekstpsalm: “Verheugd moeten dezulken wezen, die dit heil hebben gezien.” Nee, dat staat er helemaal niet.... Daar staat: “Bescháámd moeten wezen allen die de beelden dienen.” En dan denkt u misschien bij uzelf: Wat heeft dat er nu toch mee te maken? Waar slaat dat nu op? Wel, Gods volk weet ervan: als je Christus namelijk zo hebt mogen zien en aanschouwen, en als Hij je zo geopenbaard en verklaard is geworden, dan moet je oppassen, want dan heb je slechts een bééld van Christus gezien, en dat is Christus Zélf niet; want Hij moet je van Israels God geschonken worden van achter het recht. O geliefden, dat wat een mens ziet als hem Christus wordt verklaard en geopenbaard, is een héénwijzing naar Christus, is een áánwijzing van Christus en is een áfbeelding van Christus, om te verkondigen dat het heil in Christus ligt. Maar als je bij jezelf denkt dat zien hebben is, en dat je die geopenbaarde Christus ook geschonken hebt gekregen, dan zit je ernaast! Daarom staat er in onze tekst: “Beschaamd moeten wezen allen die de beelden dienen.” Een beeld van Christus, o dat is Christus Zelf niet. En al hebben dezulken door het zien van Christus kostelijke ogenblikken beleefd, al zijn ze hun zondepak een ogenblik kwijtgeraakt; en al hebben ze het misschien gezegd: “Zoete, lieve Lam, Immanuël!”, en gedacht dat ze daarmee de grote zaak hebben beleefd, o geliefden, het zien van het Middel der verzoening betekent niet dat je in waarheid met God verzoend bént, want Sion wordt niet gezaligd door een gezicht, maar door gericht.

O, in onze tijd komen we toch zoveel verschrikkelijk verdrietige dingen tegen, omdat mensen die wat van Christus hebben gezien, zeggen dat de zaak voor hen klaar is en dat ze eeuwig God zullen grootmaken. Maar wat vergissen ze zich, want ze zijn nog nooit in waarheid in Hem ingelijfd, en ze hebben die lieve Heiland nog nooit werkelijk van Israels God van achter het recht geschonken gekregen, nadat ze onder en door dat recht zijn omgekomen. Begrijpt u hoe ik u vanavond eerlijk moet behandelen en hoe ik u moet waarschuwen? Weest toch voorzichtig en laat u toch niet bedriegen door te menen dat de Heiland u geschonken is terwijl u Hem in waarheid nog mist.

Maar dan gaat de psalm verder. Och, weet u, de Heere werkt altijd dóór in het leven van Zijn ware volk; o, al gaat dat volk soms jaren, tientallen jaren, in staatsbekommering en in standsbekommering over de aarde, er komt een ogenblik aan deze zijde van de dood waarop de Heere komt dóórwerken; en dat lezen we in onze tekstpsalm, want er staat in vers 8, dat Sion heeft gehoord en dat Sion zich heeft verblijd, en dat de dochteren van Juda zich hebben verheugd, vanwege de oordelen des HEEREN. Ze hebben zich dus over de oordelen des HEEREN verhéugd. Ach, dan ben je wel een gesprenkelde vogel, en de mensen trekken zeker hun neus voor je op als je verheugt over de oordelen Gods. En we zeiden nog tegen elkaar

in de consistorie, dat een mens tegenwoordig alleen maar horen wil van Gods liefde, van Gods barmhartigheid, van Gods ontferming en van Gods genade. Maar Gods ware volk, o dat trekt op de verdoeming aan in plaats van op de verzoening; dat ware volk des Heeren is het om Góð te doen, en dat wil niets liever dan dat Góð wordt verheerlijkt en Gods déugden worden grootgemaakt. Maar de godsdienst is het alleen maar om de hemel te doen, en de godsdienst wil het alleen maar zelf eeuwig goed hebben; maar die ware gekenden van eeuwigheid verheugen zich vanwege de oordelen des HEEREN, want dat Sion wil niets liever dan de deugden Gods verheerlijken. O, als de Heere komt door te trekken in het leven van die ware keurlingen Gods, dan brengt Hij ze zó aan Zijn zijde, dat ze nooit meer zalig willen worden ten koste van Gods recht; dat ze het alleen maar zeggen: “Heere, Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig.” En al moeten ze dan sterven, al moeten ze dan omkomen, al moeten ze dan het hoofd op het blok leggen, “de HEERE is recht, in al Zijn weg en werk.” O, dan willen ze niets anders dan Gods oordelen ondergaan en Gods recht verheerlijken. En dan...., dan mogen dezulken gaan meemaken, waar de dichter Pothoven over schrijft, want dan mogen ze beleven dat “verloren gaan door God niet wordt toegestaan.” O, als ze op dat plekje komen waar het voor hen kwijt is en ze dat zoete, lieve recht des Heeren volkomen omhelzen, dan ontvangen ze in waarheid die lieve Heiland en Verlosser uit de handen van Israels God. Dan worden ze in Hem ingelijfd, dan worden ze in de dadelijkheid gereinigd van al hun ongerechtigheden door Zijn dierbaar bloed. Dan beleven ze dat hun hart vernieuwd wordt en dat het vervuld wordt met de liefde van God en de liefde tot God. Dan, o dan ervaren ze weg te zinken en weg te smelten in de aanbidding van dat allerliefste Wezen. Daarom spreekt ons derde aandachtspunt over **het recht Gods werkt verheuging in Christus**. O, naar het recht Gods moesten ze omkomen, maar van achter het recht ontvangen ze Christus, en uit en door Christus ontvangen ze het eeuwig, zalig leven, in de verheerlijking van Gods Naam, omdat Hij voor hen de gerechtigheid, de heiligheid en de heerlijkheid verworven heeft. En wat een verheuging is dat!, o dan kunnen ze het niet op dat de Heere nu naar zoen kwam om te zien. En daarom lezen we ook in vers 9 hoe daar de lofzang aangeheven wordt: “Gij, HEERE, zijt de Allerhoogste over de gehele aarde.” Dan begrijpen ze het niet hoe het nu kon dat de Heere naar zoen kwam om te zien, zo’n walgelijke, goddeloze, verdorvene en verdoemde. Kent u dat plekje dan al? En weet u daar dan al in waarheid van? O geliefden, dat kan niet gemist worden, hoor. En nu is het nog het heden der genade; wie weet, is het vanavond wel de laatste keer dat u onder de bediening van Gods Woord zit, en staat u vannacht voor de Rechter van hemel en aarde. En als u dan Christus niet geschonken hebt gekregen van achter Gods recht, o dan zal deze dienst u nog aanklagen en uw verdoemenis

verzwaren. Geliefden, weest dan toch ernstig met deze zaak bezig, en gaat toch niet zo gevaarvol langs de rand van de afgrond der hel door het leven. O, dan zegt Sheppard terecht dat een mens aan een verrotte draad boven de afgrond der hel hangt. O, dan moet u zich eens inleven: Je doet je ogen hier 's avonds dicht en je slaat ze daar open in de afgrond van smart en pijn. En dan vanavond Christus nog gewezen en aangeprezen te hebben gekregen, ja, het vanavond nog te hebben mogen horen dat er in en door Christus ontkoming is voor de grootste der zondaren.

En dan komt ons laatste aandachtspunt te spreken over **het recht Gods werkt heiligheid uit Christus**. Nog kortelijks, geliefden. Want dan gaan de volgende verzen zulke rijke zaken noemen, want dan wordt er gesproken over de liefhebbers des HEEREN, en die worden opgeroepen om het kwade te haten, en bij het licht des Heeren dat gezaaid is voor den rechtvaardige in het leven te staan. Ach, wat zou het groot zijn, als u nu zo'n liefhebber des HEEREN mag zijn geworden of worden zult. Wat zou het nu groot zijn kinderen, als jullie dat mogen ervaren, en je zegt: "Daar wordt mijn naam genoemd." O, ze zeggen wel eens: "In de weekdiensten komen de liefhebbers." Wat zou het groot zijn als het waar mag zijn, als u een liefhebber des HEEREN mag zijn, die de Heere liefheeft uit geheel uw hart, uit geheel uw verstand, uit geheel uw ziel en uit geheel uw kracht. Dan gaan ze door het leven bij het licht dat voor hen gezaaid is, zegt de psalm. Ach, dan weten ze: dat Licht, de Heere Jezus, is voor hen gezaaid in de akker des doods en dan gaan ze gaan achter Hem aan. O, dan smeken ze elke dag weer of de Heere dat licht van Hem wil ontsteken; dan zijn ze navolgers Christi geworden. En daar komen ze zoveel aan te kort; dat moeten ze dag aan dag belijden. Maar het is het verlangen van hun hart om het Licht dat voor hen gezaaid is, na te volgen. En zo mogen ze in het leven staan, zo mogen ze bezig zijn als liefhebbers des HEEREN, zo mogen ze de Heere trachten te dienen en te verheerlijken. En als het geloof in beoefening is en de Heere overkomt, o dan mogen ze het wel eens meemaken dat de maan onder de voeten raakt en dat ze mogen wegsmelten in de armen van die hemelse Bruidgom. Maar ze moeten het ook wel eens meemaken dat het alles zo doods en zo dor is, en dat ze alleen maar kunnen smeken: "Ach Heere, kom nog eens over; Heere, vernieuw Uw eigen werk nog eens; laat het licht dat gezaaid is nog eens een keer over me opgaan."

En, zo zegt onze tekstpsalm, en de Heere zal dezulken bewaren; ja, zo gaat de tekstpsalm verder, Hij zal ze redden uit de hand van de goddelozen! O, de Heere zorgt voor Zijn kinderen. Maar daar kunnen ze vaak niets van bekijken, daar hebben ze vaak geen zicht op, en dan denken ze wel eens: Hoe moet het nu? Het gaat helemaal mis. Maar het staat in Gods Woord: De Heere zal hen bewaren en de Heere zal hen verlossen uit de hand van de

goddelozen. En dat is dan vooral de goddeloze van binnen, want het oude vlees en de oude mens die is zo machtig en die is altijd druk in de weer om dezulken onderuit te halen. En de satan laat zich nooit onbetuigd, hij is altijd slinks en sluw bezig om al het uitgezaaide Woord des Heeren weg te nemen en Gods kinderen, kon het zijn, te verleiden. Maar de Heere bewaart ze, de Heere bewaart Zijn volk. O volk des Heeren, wat is het rijk, de Heere bewaart u en de Heere verlost u van de goddelozen.

En, ten slotte, vers 12, o daar wordt gezegd dat dit volk zich mag verblijden in den HEERE. Hoor u het, ze verblijden zich niet het meest over hun bekering en ze verblijden zich niet het meest over hun zalig worden, maar ze verblijden zich het meest over de Heere; ja, ze verblijden zich ín de Heere; o het is dezulken alleen nog maar om de Heere te doen. Want Hem te verhogen en te verheerlijken, Hem te roemen en te prijzen, dát is het waar het hun om te doen is. En wat zou het kostelijk zijn geliefden, als u daar nu wat van kennen mag en als u zeggen mag: “Daar ben ik geen vreemdeling van, omdat de Heere me dát bij tijd en wijle schenkt aan deze zijde van de dood.”

O onbekeerden onder ons, waagt het toch niet met een tekstje, een versje, een omzetting en een verandering, want buiten Christus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf. O, vraagt de Heere toch om u in het hart te komen grijpen, en om Zijn gerechtigheid en gericht in uw leven te komen toepassen, opdat ge op dat plekje komen zult waar die lieve Zaligmaker u geschonken wordt.

En bekommerden onder ons, wat gaat ge in uw gemis over de aarde. Wat hebt ge beleefd, ingeleefd en doorleefd wie ge zijt, en wat hebt ge iets mogen zien van Christus, die lieve, lieve Heiland, maar ge hebt Hem nog niet geschonken gekregen. O bekommerden, wat gaat uw hart naar Hem uit; o, wat weent ge vaak bittere tranen om Hem. Och bekommerden, smeekt de Heere maar om toch door te komen trekken en om u op dat plekje te brengen waar ge met uzelf zult moeten omkomen, maar waar ge ook Christus geschonken zult krijgen en waar ge de verheuging in Christus zult leren kennen. O, bestormt toch de genadetroon, want als er waar werk in uw ziel verklaard ligt, dan zal de Heere u Christus schenken. En dan zult ge beleven wat het is om in Christus weg te smelten.

En volk des Heeren, o ge weet wat dat is, maar wat gaat ook gij vaak in uw gemis over de aarde als de Heere Zich verborgen houdt. O, wat is er bij u dan een smeken om het leven te komen vernieuwen. Ach volk, steun maar op het Woord des Heeren, en zie er maar naar uit om eens eeuwig daar te zijn waar ge God eeuwig zult mogen grootmaken; verlost van het lichaam der zonde. Ja, waar ge eeuwig zult mogen zingen van Gods goedertierenheên. Och, schenke de Heere ons dan wat Zijn Naam verhoogt en verheerlijkt, nu en tot in eeuwigheid.

Amen.

Zingen: Psalm 89 : 8

Gij toch, Gij zijt hun roem, de kracht van hunne kracht;
Uw vrije gunst alleen wordt d' ere toegebracht;
Wij steken 't hoofd omhoog, en zullen d' eerkroon dragen.
Door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen;
Want God is ons ten schild in 't strijdperk van dit leven,
En onze Koning is van Israels God gegeven.